

+

Homilie op 8-12-2019, Tweede zondag van de Advent.

Dierbaren,

Misschien is het u ook opgevallen: de tweede lezing van vandaag, uit St. Paulus' Brief aan de Romeinen, opende met een heel bijzondere zin: *“Alles wat eertijds werd opgeschreven, werd opgetekend tot onze le- ring, opdat wij door de volharding en de vertroosting die wij putten uit de Schrift, in hoop zouden leven”* (Rom 15,4). *“Opdat wij [...] in hóóp zou- den leven”*. Dat is het doel van *“alles wat eertijds werd opgeschreven”*, dat is: het hele Oude Testament.

Het is niet niks wat hier staat. Héél het Oude Testament: opgete- kend opdat wij hoop zouden hebben. Ieder van die meer dan duizend bladzijden: opgetekend onder Gods inspiratie, opdat wij hoop zouden hebben. Ook alle moeilijke passages daarin, inclusief de dreigende don- derpreken van de profeten: opgetekend opdat wij hoop zouden hebben!

Zó belangrijk is die hoop kennelijk in Gods ogen! En als wij er even bij stilstaan, kunnen we dat ook wel inzien. Paulus schreef aan zijn Efeziërs: *“Bedenkt dat gij indertijd van Christus gescheiden waart, uitge- sloten van de gemeenschap van Israël en van de verbonden waaraan de belofte verbonden was, zonder hoop en zonder God in de wereld”* (Ef 2,12). Wat een triest en leeg bestaan!

Maar hoop doet leven! Hoop doet ons met een vreugdevol verlan- gen verwachtend uitzien naar de toekomst. En daar is heel de Adventstijd vol van. Daar is ook heel de liturgie van vandaag vol van. Het begon al meteen bij de intredezing: *“Volk van Sion, de Heer komt nabij: Hij zal de volkeren redden. De Heer zal zijn machtige stem doen horen, en gij zult vol vreugde zijn.”* Het gebed na het Kyrie zegt, dat wij ons haasten, Gods Zoon tegemoet. De eerste lezing ziet hoopvol uit naar de twijg die zal ont- spruiten aan de stronk van Isaï, en vervolgt dan met een paradijselijk visi- oen van hoe het zijn zal bij zijn komst. Het Graduale zegt: *“God zal ko- men in heerlijkheid”*. Met de tweede lezing zijn wij deze overweging be- gonnen. In het Alleluia zongen wij: *“Ik ben verheugd over wat mij gezegd is: naar het huis van de Heer zullen wij gaan”*. Ook het Evangelie, dat ons Johannes de Doper voor ogen stelt, begint heel dynamisch en hoop- vol: *“Bekeert u, want het Rijk der hemelen is nabij”*, en: *“Bereidt de weg*

van de Heer, maakt zijn paden recht". Dat Johannes daarna heel fel uithaalt naar de Farizeeën en Sadduceeën doet niets af aan die hoopvolle dynamiek. Het laat enkel zien, dat bekering niets van doen heeft met een uiterlijke schijnvertoning, maar voort moet komen uit het hart, in alle waarheid. En daarmee staat Johannes helemaal in de lijn van zijn oudtestamentische voorgangers, de profeten die reeds ter sprake kwamen.

Het gezang bij de Offerande trekt straks die lijn van blijde hoop door: *"God, Gij zult ons doen herleven, en uw volk zal zich in U verblijden"*. Het Gebed over de gaven laat ons zien, dat we die blijdschap helemaal aan God danken, als zijn vrij geschonken gave: *"Wij kunnen niet steunen op eigen verdiensten: kom ons daarom met uw genade te hulp"*. Dat wordt nog eens bevestigd in de Communiezang: *"Zie de vreugde naar u toe komen als een gave van uw God"*. En daarvóór nog was ook de Prefatie vol hoop, in de wat vrije officiële Nederlandse vertaling zelfs uitdrukkelijk vermeld: *"Nu nog zien wij allen naar die toekomst uit, vol hoop en vastberaden"*. Het Gebed na de Communie tenslotte vraagt aan God, dat Hij ons mag leren *"bedacht te zijn op het hemelse"*, en verwoordt daarmee onze hoop op de volle vreugde die komt.

Wij zijn nu alle wisselende teksten van deze H. Mis nagegaan, en hebben gezien, dat zij ons stuk voor stuk aansporen tot hoop. Moge die boodschap in ons hart weerklank vinden, juist in deze tijd, waarin er zoveel gebeurt dat ons, als we niet waakzaam zijn, onze hoop dreigt te doen verflauwen. Laat ons dan *"ons vertrouwen en de hoop die onze trots is ongeschokt bewaren tot het einde"* (Heb 3,6).

Dierbaren, ik kan niet beter eindigen dan met de woorden van St. Paulus: *"Laat de hoop u blij maken, houdt stand in de verdrukking, volhardt in het gebed"* (Rom 12,12). *"Moge de God van de hoop u vervullen met alle vreugde en vrede in het geloven, zodat gij overvloeit van hoop, door de kracht van de Heilige Geest"* (Rom 15,13). Amen.